

Hans Scheuer
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — forflyttelse af samtlige
underordnede medarbejdere — forringelse af tjenestemandens
stilling — tjenestens interesse — magtfordrejning«

Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 12. juli 1990 413

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — søgsmål — bebyrdende afgørelse — kriterier — forflyttelse af en del af en tjenestemandens medarbejdere — krænkelse af tjenestemandens vedtægtsmæssige rettigheder (Tjenestemandsvedtægten, art. 91)*
2. *Tjenestemænd — organisering af tjenestegrenene — medarbejdernes placering — administrationens skøn — grænser — tjenestens interesse — overholdelse af princippet om stillingernes ækvivalens*
3. *Tjenestemænd — organisering af tjenestegrenene — administrationens skøn — tjenestemandens vedtægtsmæssige rettigheder — ligebehandling — overensstemmelse mellem lønklasse og stilling — kriterier — tjenestemandens underordnedes antal og status — uden betydning (Tjenestemandsvedtægten, art. 5 og 7)*
4. *Tjenestemænd — søgsmål — anbringender — magtfordrejning — begreb*

1. Selv om det udelukkende henhører under den ansvarlige myndighed at indrette sine tjenestegrene, og denne myndighed skal kunne gøre dette og foretage ændringer heri på grundlag af de tjenstlige behov herfor, kan det forhold, at en tjenestemand fratages en del af de ressourcer, han tidligere har rådet over, under visse forudsætninger krænke den pågældendes rettigheder efter vedtægten og dermed udgøre en bebyrdende afgørelse.

2. Fællesskabets institutioner råder over vide skønsmæssige beføjelser med hensyn til, hvorledes de ønsker at indrette deres tjenestegrene på grundlag af de opgaver, der påhviler dem, og med hensyn til placeringen af det personale, som de råder over, idet det dog er en forudsætning, at placeringen sker i tjenestens interesse og under iagttagelse af princippet om stillingernes ækvivalens. Sådanne skønsmæssige beføjelser er en afgørende forudsætning for en effektiv tilrettelæggelse af arbejdet og for en tilpasning af tjenestegrenenes organisation til ændrede behov.

3. Karrierevilkårene efter vedtægten artikel 5 kan kun vurderes inden for rammerne af tjenestegrenenes organisatoriske opbygning. Selv om den nævnte bestemmelse pålægger administrationen at behandle tjenestemændene lige inden for de forskellige kategorier, begrænser den ikke dermed institutionernes frihed til at indrette de forskellige administrative enheder ud fra hensynet til en række faktorer som f. eks. arten og omfanget af de opgaver, de har, samt de budgetmæssige muligheder.

Det er ikke tilstrækkeligt til, at en forholdsregel som led i en reorganisering af en tjenestegren kan antages at krænke en tjenstemands ret efter vedtægten artikel 5 og 7 til at få tildelt arbejdsopgaver, der som helhed svarer til den pågældendes stilling i administrationen, at forholdsreglen indebærer en ændring eller endog en indskrænkning af vedkommendes arbejdsopgaver, idet det må kræves, at de tilbageblivende opgaver som helhed ligger klart under det niveau, der svarer til tjenstemandens lønklasse og stilling, når henses til deres beskaffenhed, betydning og omfang.

Navnlig kan der ikke i vedtægten findes støtte for den opfattelse, at en tjenstemands indplacering i en bestemt lønklasse har sammenhæng med de underordnede antal og status.

4. Ved magtfordrejning forstås, at en administrativ myndighed har anvendt sine beføjelser til at fremme et andet formål end det, der ligger til grund for beføjelserne.

En beslutning kan kun anses for at udgøre magtfordrejning, når det på grundlag af objektive, relevante og samstemmende indicier må antages, at beslutningen er truffet for at forfølge andre formål end dem, der er angivet.